

Міністерство освіти і науки України
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
Білостоцький технологічний університет (Польща)
Вроцлавський економічний університет (Польща)
Гентський університет (Бельгія)
UNIVERSITY ISMA (Латвійська республіка)
UNIVERSITY NORTH (Хорватія)
VARNA FREE UNIVERSITY «CHERNORIZETS HRABAR» (Болгарія)
Академія праці, соціальних відносин та туризму
Міжрегіональна Академія управління персоналом
Національний технічний університет «Дніпропетровська політехніка»
Національний університет «Чернігівська політехніка»
Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя
Хмельницький університет управління та права імені Леоніда Юзькова
Херсонський національний технічний університет
Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького

**ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ ПУБЛІЧНОГО
УПРАВЛІННЯ В УКРАЇНІ
Матеріали X Міжнародної
науково-практичної Інтернет-конференції**

27 квітня 2023 року

Полтава – 2022

<https://www.pfu.gov.ua/2156457-informatsijna-dovidka-shhodo-provedenoyi-roboty-po-vyyavlennyu-oznak-vykorystannya-pratsi-neoformlenyh-pratsivnykiv-ta-porushen-zakonodavstva-pro-pratsyu-zasichen-gruden-2022-roku/>

3. Інформаційні технології в органах Пенсійного фонду
<https://versii.cv.ua/news/informatsijni-tehnolohiji-v-orhanah-pensijnoho-fondu/5617.html>

4. Україна 2030. Е – країна з розвинутою цифровою економікою. Український інститут майбутнього. URL: <https://strategy.uifuture.org/kraina-z-rozvinutoyu-cifrovoyu-ekonomikoyu.html>.

Трегубенко Галина Петрівна

*Національний університет «Полтавська політехніка
імені Юрія Кондратюка», старший викладач*

РЕГІОНАЛЬНИЙ АСПЕКТ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ В СФЕРІ ПРИРОДНИХ РЕСУРСІВ В УКРАЇНІ

У сучасних умовах на територіях України зберігається високий ступінь ризику виникнення надзвичайних ситуацій різного характеру, що вказує на необхідність нового погляду на екологічну політику на рівні регіону. Саме регіональний рівень повинен стати пріоритетним в цьому напрямку. Регіон повинен деталізувати ці положення для певних об'єктів і регіональних екологічних систем.

Зазначимо, що регіональну політику держави потрібно розглядати в контексті чіткості інтересів, які вона реалізує. Наскільки специфічними є інтереси регіонів, що відображають історичні, етнічні, природні, економічні, соціальні, культурні особливості територій, настільки конкретно диференційованими є інтереси держави щодо них.

Суть та зміст політики в сфері природних ресурсів необхідно розглядати крізь призму більш широкого поняття – регіональної політики. В той же час, зміщуючи акценти економічних реформ у регіони, держава аж ніяк не повинна знімати з себе відповідальність за їхній соціально-економічний та екологічний стан. В такому випадку постає проблема пошуку компромісу між регіональними інтересами держави і місцевими інтересами регіону [1]. Саме на балансі цих інтересів і повинна ґрунтуватись регіональна політика.

У цьому контексті слід вказати на домінуюче місце політики в сфері природних ресурсів в системі регіональної політики, що пояснюється об'єктивною необхідністю екологізації всіх інших складових регіональної політики.

При розробці політики в сфері природних ресурсів на рівні регіону доцільно враховувати еколого-економічні особливості природних територій, що знаходяться в старопромислових і новоосвоюваних регіонах [2]. Тобто потрібно орієнтуватися на певну методологічну від-

мінність та доцільність врахування типологічних особливостей функціонування районів при розробленні відповідних стратегій екологічно-розвитку держави.

Отже, державна політика в сфері природних ресурсів при розробленні та реалізації відповідного адміністративного інструментарію повинна базуватися на специфічних екологічних та соціальних умовах регіону, стані його природного середовища, демографічній ситуації. Такий підхід, на думку європейських експертів, мотивує доцільність запровадження державою стратегії комплексного освоєння природних ресурсів, що передбачає правові заходи та еколого-правові вимоги до здійснюваної господарської діяльності, спрямовані, насамперед, на забезпечення правового режиму території, особливого порядку та умов користування природними ресурсами, їх комплексного, раціонального використання, охорони навколишнього середовища та екологічної безпеки, обмеження негативного впливу господарської діяльності на середовище проживання населення, реалізацію їх екологічних, соціальних та інших прав.

Зазначене стратегічне та функціональне спрямування державної політики в сфері природних ресурсів передбачає обов'язковість врахування сучасних індивідуально-типологічних екологічних умов життєдіяльності держави та регіонів.

Політика в сфері природних ресурсів на рівні регіону – це розгалужена система механізмів, норм і правил, що визначають специфіку і пріоритети регіонального розвитку в контексті національної екологічної доктрини, мають на меті забезпечення охорони навколишнього середовища, раціонального використання природних ресурсів, екологічної комфортності середовища для проживання населення та враховують цінність екологічних ресурсів при вирішенні політичних, соціальних і економічних завдань [3].

На основі державної політики в сфері природних ресурсів України розробляються регіональні та місцеві плани дій з охорони навколишнього природного середовища. Попри відмінності, які є між регіонами, політика регіонів має відповідати загальнонаціональним підходам, стратегіям, планам та узгоджуватись з ними. Для її реалізації необхідно насамперед вдосконалити нормативно-правову базу в галузі природоохоронної діяльності, систему державних стандартів, нормативів та екологічних вимог, враховуючи господарську діяльність кожного регіону на всій території країни, з метою забезпечення екологічно орієнтованої перебудови господарського комплексу всієї країни.

Література :

1. Буканов Г.М. Формування та реалізація державної екологічної політики на регіональному рівні : автореф. на здобуття д-ра. держ. упр. : 25:00:02 / Класичний приватний університет. Запоріжжя, 2021. 43 с. URL: http://virtuni.education.zp.ua/info_cpu/sites/default/files/dis_Bukunov.pdf (дата звернення: 25.04.2023 р.).

2. Зеркалов Д. В. Проблеми екології сталого розвитку : [Монографія]. / Д.В. Зеркалов. – К.: Основа, 2019. – 430 с. URL: http://www.zerkalov.kiev.ua/sites/default/files/problemi_ekologiyi_stalogo_rizvitku_monografiya.pdf (дата звернення: 25.04.2023 р.).

3. Хвесик М. А. Формування моделі управління природними ресурсами в ринкових умовах господарювання : [Монографія]. / М. А. Хвесик. – К. : ДУ ІЕПСР НАН України, 2019. – 304 с. URL: <http://dspace.nbuv.gov.ua/browse?valuetype=author> (дата звернення: 25.04.2023 р.).

*Омельчук Леся Володимирівна,
Хмельницький університет управління та права
імені Леоніда Юзькова, кандидат економічних наук, доцент
кафедри публічного управління та адміністрування*

*Омельчук Денис Олегович
Хмельницький університет управління та права імені Леоніда
Юзькова, здобувач вищої освіти на магістерському рівні за
спеціальністю 281 Публічне управління та адміністрування,*

ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РЕФОРМУВАННЯ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В ЕПОХУ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ

Цифрова трансформація, що відбувається в сучасному світі, суттєво змінює вектор розвитку багатьох сфер життя, включаючи систему місцевого самоврядування. Технологічні досягнення та розширення цифрових можливостей надають нові можливості та виклики місцевим органам влади у реалізації їх функцій та завдань.

Один з основних викликів реформування місцевого самоврядування полягає в необхідності адаптації місцевого самоврядування до швидко змінюючого цифрового середовища. Розвиток технологій, таких як Інтернет речей, штучний інтелект, аналітика даних та інші, вимагає від місцевих органів влади знань та навичок в цифровій сфері. Перехід до електронних платформ, електронних сервісів та е-урядування ставить перед місцевими органами влади завдання забезпечити доступність та якість цифрових послуг для громадян та бізнесу.

Ще одним важливим викликом є захист кібербезпеки місцевих органів влади. Віртуалізація та цифровізація діяльності органів місцевого самоврядування можуть створювати загрози в області кібербезпеки, такі як хакерські атаки, витоки даних, маніпулювання електронними документами тощо. Крім того, важливо враховувати етичні аспекти використання цифрових технологій у діяльності місцевих органів влади, такі як захист персональних даних громадян, уникнення дискримінації, а також забезпечення принципів прозорості та відкритості. Тому, впровадження цифрових технологій повинно супроводжуватися відпо-